

LA CRISI SEGUEIX OBERTA

DESPRES DE BONNET, HA RENUNCIAT BLUM

Chautemps reb novament l'encàrrec

Abans de dir-hi res, cal dir que el senyor Blum ha estat a París, el 17, i que ha estat a la reunió de la Societat de Nacions, a Ginebra, el 18. A les 9.50, Blum no havia arribat encara a l'Elisi.

Paris, 17 (urgent). — Blum ha renunciat a formar Govern.

Paris, 17. — Després d'haver consultat Thorez, Duclos, Jouhaux i Auriol, el senyor Blum ha sortit del seu domicili a les 10.35. Abans d'anar-se'n ha dit als periodistes:

— Me'n vaig a l'Elisi. He telefonat ja al President de la República i vaig a confirmar-li que no puc continuar les meves intencions de constituir Govern.

BLUM DESISTEIX DE FORMAR GOVERN

Paris, 17. — Léon Blum ha declarat: «Jo mateix havia qualificat la formació del Govern que intentava formar d'audaç. El Front Popular està compost de tres parts: socialista, radical i comunista. Intentava fer un Govern amb aquestes tres parts, però en la reunió celebrada ahir pel partit comunista hi hagué certa resistència a l'entrada dels comunistes al Govern que jo intentava constituir. Per tant, he desistit dels meus propòsits perquè no vull que el país perdi ni tan sols un minut.»

Chautemps, encarregat novament de formar Govern

Paris, 17 (urgent). — Chautemps ha estat cridat a l'Elisi.

Paris, 17 (urgent). — Chautemps ha acceptat, en principi, la formació del nou Govern.

Paris, 17 (urgent). — A migdia Chautemps ha sortit de l'Elisi. Interrogat pels periodistes ha dit: «Ja ho veieu: la tancació està buida. El President de la República en situa al meu punt de sortida. Lebrun m'ha fet l'honor de demanar-me novament que accepti la missió de formar Govern. La insistència del Cap de l'Estat i la perillositat de la crisi han fet que creés un deure acceptar, en principi, la missió de formar nou Govern.»

L'endegament de l'Assistència Social

L'obra d'Antoni Dot-Arxé

Ahí, «La Humanitat» publicava una interessantíssima conversa amb el diputat senyor Antoni Dot, director general d'Assistència Social. D'una manera sucinta i clara, el nostre amic exposava un vastíssim i ja executat pla de treballs, que és suficient per a situar-lo entre els homes de govern més eficaços de Catalunya.

Cal fer-se carrec de com el senyor Dot trobà l'Assistència Social catalana en el moment de la seva designació. Darrera la xarxa benèfica, hi havia una altra xarxa molt més forta d'interessos particulars i sovint inconfessables. L'única intervenció que hi tenia la Generalitat —segons paraules del senyor Dot— era pagar les despeses i la nòmina. En alguns establiments hi havia major nombre de funcionaris que d'acollits. Al Palau de Projeccions funcionava un magatzem de queviures, en pugna constant amb la Conselleria de Proveliments, i les extralimitacions del qual no beneficiaven precisament els establiments d'Assistència...

Tot just nomenat, el senyor Dot actuà amb rapidesa i energia. Els serveis eren creats de cap i de nou. El novell director volia saber —i ho aconseguí— com funcionaven tots els establiments i requeria l'absolut control d'ambdós de tots ells. Per això, calgué substituir immediatament els comitès i proveir les places de directors i administradors dels establiments, i crear en els de més importància els Consells administratius, compostos per representants de les corporacions públiques i pels tècnics.

Tota l'espessa xarxa d'abusos que es feien a espaltes de l'Assistència Social queren de cop i volta. La claretat, l'honestat, entraven amb el nou director general. L'Assistència Social catalana, complicada del 19 de juliol de l'any 1936 ençà per l'apropiació per part de la Generalitat d'innombrables institucions particulars i per la creació de nous i indispensables establiments —de 20 milions, el pressupost del Departament s'eleva a noranta— era convertida en un tot orgànic, perfectament estructural i obert unes ben determinades orientacions d'economia i d'eficàcia.

I, encara, el senyor Dot s'encarava amb un altre problema que a Catalunya ha adquirit una importància de primer ordre: el d'assistència als refugiats. Hom organitzà l'assistència integral al refugiat, per tal de suprimir organitzacions i comitès que es doblaven en la tasca. Només una d'aquestes mesures expedites, la liquidació del Comitè d'Avituallament, portà a la Generalitat l'estalvi de vint-i-cinc milions de pessetes.

Aquests són alguns dels tants aspectes de l'obra que el senyor Dot Arxé ha realitzat en el silenci. Ha estat necessari que un periodista tenaç anés a distreure per uns moments de la seva feina el senyor director general d'Assistència Social perquè transcendís al públic el perfil personal del senyor Dot; diem el perfil personal, perquè el perfil de la seva obra, els beneficis de la seva gestió, ja fa temps que han arribat a coneixement dels ciutadans que s'interessaven per la resolució dels problemes nacionals.

Antoni M. Sbert, conseller d'Esquerra Republicana al Govern català, sap cercar-se els col·laboradors. L'haver posat un home com el senyor Antoni Dot al davant dels complicats i delicadíssims serveis d'Assistència Social és un encert de governant. I no ho diem nosaltres, sinó que, amb una contundència meravellosa, ho diu ja una obra realitzada.

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

RETORN A GINEBRA

Mentre les agències us donen les noves de la crisi francesa que ha fet ajornar la reunió de Ginebra, ocupem-nos nosaltres de preparar-nos per a les properes sessions del Consell de la Societat de Nacions.

La Societat de Nacions és la dona malalta vora el llac Lehman, com el vell imperi turc era, segons la coneguda frase diplomàtica «l'home malalt vora el Bosfor». Una sèrie de fallides i errades han portat la Societat de Nacions al seu present estat. Es costum atribuir-se la culpa a França i a Anglaterra, sobretot a aquesta, per la seva feblesa. El lector d'aquesta secció sap que no acceptem fàcilment aquesta posició còmode de posar primer les culpes dels altres.

Els principals culpables de la decadència de la Societat de Nacions són aquells homes que es creuen liberals democràtics, d'esquerra, llibertaris i també socialistes i comunistes que faltant al deure llur han robat a la Societat de Nacions l'escalafó de la seva adhesió sincera. Ara mateix, molts catalans es diuen: «Una altra vegada la comèdia de Ginebra». Aquesta frase repetida de més de quinze anys ençà, ha afeblit la Societat de Nacions, l'ha portada a la present situació.

Acusem França i Anglaterra de no haver ajudat Etiòpia. Aquesta feblesa amb el feixisme italià ha portat la nostra guerra d'Espanya, és cert, però quants de nosaltres el 1935 ajudàrem efectivament Etiòpia? Quants en tinguérem almenys la intenció? Quants fèrem alguna cosa per a defensar la Societat de Nacions? Quants almenys ens abstinguérem de mirar el pacte de Ginebra amb desconfiança, ironia, menyspreu i sarcasme?

Pocs, molt pocs. I quan en aquesta sessió de la Societat de Nacions els ulls del lector recorran les declaracions de França i d'Anglaterra a favor d'una continuació del pacte de Ginebra, quants seran els catalans que donaran a aquelles declaracions llur adhesió neta de malícia, de desconfiança i de petulant saviesa.

Aquesta vegada entre els membres del Consell de la Societat de Nacions no s'hi trobarà Espanya. El joc normal de la substitució dels consellers l'en va separar de l'assemblea la tardor passada. Per consegüent, un canvi s'haurà produït en la nostra posició a Ginebra. En bé, en mal? La resposta depèn de nosaltres mateixos en gran part.

La situació de membre del Consell no sempre va ésser còmoda per a la delegació espanyola durant el període 1936-1937. En certa manera jutge i part no va poder assumir de tot ni el paper de part

(SEGUEIX A LA PAGINA 3)

LA CRISI FRANCESA I NOSALTRES

Fem constar, primer de tot, que el punt en litigi en la present crisi és el contracte dels canvis i que aquest afer econòmic interessa sobretot la butxaca i no té res a veure amb cap tendència ideològica. La prova és que veiem els socialistes i els comunistes defensar el principi de la coacció monetària, principi que és la base de les autarquies de Hitler i de Mussolini. En canvi, els filofeixistes francesos defensen la llibertat monetària, consubstancial amb la democràcia liberal.

Els «ideals» no tenen res a veure amb aquesta crisi. Estem en pla d'infecció que té terminisme econòmic.

Els patrons creuen que el capitalisme és primer que la pàtria; els obrers francesos, que el marxisme econòmic és primer que la llibertat.

La burgesia francesa, com diu Emile Buré, és molt més incitada pels seus interessos econòmics que no pas per la seguretat de les comunicacions imperials euro-africanes de França; i el proletariat francès fa més aviat una vaga de serveis públics per una qüestió de salaris que no per empenyer el Govern de París a ajudar a aquells que a Espanya lluiten per la llibertat. A força de determinisme econòmic, les butxaques sembla que s'han nosat en el lloc dels cors.

Què tritaria, un català, si pogués fer-ho, entre aquesta tendència econòmica que debat la França? Escolliria la solució que li semblés més favorable a l'arranjament li-

beral de la guerra d'Espanya. El gran dubte resideix a saber quina pot ésser aquesta solució de la crisi francesa més beneficiosa per a la llibertat dels catalans.

Dues direccions de solució semblen probables en la crisi francesa: O bé triomfarà la tendència «control de canvis» i aleshores pujaria al Poder un Govern predominantment marxista, o bé triomfarà la tendència «llibertat econòmica» i aleshores pujaria un Gabinet de centre-esquerra.

Fins ara, dos homes representants d'aquestes tendències —Bonnet i Blum—, han fracassat.

A l'hora en què escrivim aquest comentari, Chautemps ha estat encarregat novament de formar Govern.

Un simple examen de les incidències de la crisi permetia de preveure —sense que el joc polític d'aquests dies a França fos un mecanisme arranjat ja per a una solució predeterminada— que, per motius d'ordre exterior, la formació d'un Govern amb direcció socialista i amb col·laboració ministerial comunista presentava dificultats gairebé insuperables. Tot semblava prejutjat per a la constitució d'un Govern de base radical-socialista, amb suport a l'esquerra i al centre.

Creiem que aquest és el Govern que millor convindria als interessos de Catalunya, de la República espanyola, de les democràcies mundials... i de la pau d'Europa. Almenys així ho creuen a Londres i a Washington...

El greu problema de paper

Madrid, 17. — L'escassetat de paper per a la premsa de Madrid ha impedit que es publicu el periòdic «La Libertad». Tampoc no ha pogut sortir «Política», al qual corresponia en córrer el torn.

Consultada per l'autoritat civil la Redacció del diari «Ahorra» si podia treure el número, contestà afirmativament i avui ha aparegut com a únic diari l'òrgan de la JSU, que ressaltava l'extrema gravetat a què ha arribat per als periòdics madrilenys el problema del paper. «Ens trobarem —diu— que Madrid, malgrat tot el seu heroisme, es queda sense periòdics».

A les Conselleries de la Generalitat

JUSTICIA

Ahí, el conseller de Justícia, acompanyat del director general de Serveis Correcionals, senyor Tasis i Marçà i de l'arquitecte senyor Damià Ribes, es traslladà a Figueras

TREBALL

A la secretaria de la Conselleria de Treball han manifestat als informadors que el senyor Vidiella no havia retornat encara del seu viatge a Madrid, però que s'esperava la seva arribada a la nostra ciutat dintre de dos o tres dies.

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Aquest matí ha visitat el senyor Antoni Maria Sbert una representació d'Esquerra Republicana d'Espanya i el Grup Femení d'aquest mateix poble que han fet lliurament al conseller de Governació i Assistència Social de 100 pessetes produïdes d'una recaptació organitzada a aquell localitat i destinada a la compra de roba per als combatents. La Conselleria, per la seva part, ha lliurat la quantitat esmentada a la secretaria de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona per a engrósar la subscripció «Pro Abric del Combatent».

ECONOMIA

Aquí, el matí el senyor Joan Comorera ha estat visitat per un representant de la conselleria d'Agricultura, senyor Olivella; pel comissari Del Barrio; pel senyor Palmada; per una representació dels minaires de Figols; pel senyor Martorell; pel senyor Valladares de la F. O. S. I. G.; pel jutge senyor Chaparro; pel director general d'Alimentació senyor Fabrigat; pel secretari de l'Escola de la Federació d'Arts Gràfiques; pel senyor Garcia Bonilla; pel metge argentí senyor Antoni Megna i pel senyor Joan Vergara.

OBRA DE TEATRE, CENSURADA PER GROLLERA

Madrid, 17. — El Consell General del Teatre, delegació a Madrid, ha decidit suspendre indefinidament la representació de l'obra «Caray, qué senyora», de González Álvarez i Galdondo, que es representa al Teatre Eslava, per no estar dintre les normes marcades per la censura d'aquest Consell i la qual conté paraules i grolleries indignes del respecte i de l'heroisme del poble de Madrid.

Visites al President

S. E. el President de Catalunya ha romàs tot el matí al despatx de la Residència, on ha despatxat amb els seus secretaris.

A mig dia s'ha traslladat al despatx oficial, on ha rebut, entre altres, les visites de l'alcalde de Barcelona, senyor Hilarí Salvador, amb una comissió d'alcaldes dels pobles del Maresme. També ha rebut la visita del diputat a Cortes senyor Torres Campaña, cap de la minoria d'Unió Republicana i la del diputat al Parlament català doctor Soler i Pla.

Un nou reioige al Ministeri de la Governació de Madrid

Madrid, 17. — Com és sabut, en un dels darrers bombardeigs portats a terme per l'artilleria rebel, un projectil tocà una arca de la terrassa del Ministeri de la Governació i la metralla llançà la darrera esfera que restava del cèlebre rellotge de la Porta del Sol.

El general Miaja s'ha ocupat d'aquest assumpte, i la setmana que ve hom col·locarà les esferes del rellotge.

Les destroces que els projectils han causat a la terrassa ja han quedat aïllades. Són construïdes ja, també, les esferes, i així mateix els embans que les han d'aguantar, seguint un sistema que resulta de molta major consistència.

Allò més cal als infants

Festa d'alegria, d'alegria franca i sincera, ensom que d'agraïment, la d'aquests infants acollits a la Casa de Maternitat. Heus ací com exterioritzen la seva joia després d'haver rebut les joguines que els foren repartides durant el festival celebrat abans d'ahir en aquell benèfic establiment, amb motiu de la inauguració d'un nou pavelló, inauguració que va tenir lloc sota el patronatge del conseller de Sanitat i Assistència Social, senyor Sbert (Puig Farran

Els homes d'E.R.C.

Conferència del conseller municipal Antoni Oliva i Oliva sobre el tema «La Minoria d'Esquerra Republicana i les finances a l'Ajuntament de Barcelona»

Ahí, al matí, el conseller municipal A. Oliva i Oliva va donar una interessant conferència en la qual va parlar de la Minoria d'Esquerra Republicana i les finances a l'Ajuntament de Barcelona, acte que tingué lloc al Foment Republicà de Santis.

Presidí l'alcade H. Salvador, acompanyat dels consellers municipals Ramon Junyent i Albert Aris, i del president de l'entitat, Isidro Amengol.

Amb poques paraules féu la presentació del conferenciant, l'alcade, el qual féu el conseller Oliva pel tema escollit.

Tot seguit, l'orador descabellà el tema anunciant:

Comentà les xifres dels Pressupostos des del 1931 fins a la data, i inclogué també el Pressupost extraordinari de liquidació de crèdits i el d'obertura del carrer de Fortuny.

Tributà un calorós elogi a la figura de l'ex-alcade Pl i Sunyer, que, gràcies al seu seny i competència, les finances municipals adquiríen una solidesa digne de recordar.

Féu a continuació elogi del seu successor, Vicenç Bernades, el qual ha trobat amb l'anormalitat econòmica i financera grates a la seva tenacitat i esforç, així com també a la seva competència, ha aconseguit atendre les obligacions de caràcter normal, que de si ja eren moltes, afegint-hi les que, per les circumstàncies actuals, han augmentat les obligacions de l'Ajuntament.

Comentà els nous impostos que s'han posat al públic per tal d'augmentar el déficit inicial que té l'Ajuntament, com són el de begudes, restaurants de luxe i el de cinc per cent sobre factures als Hotels i Fondes, i també l'aportació demandada a les empreses de Serveis Públics d'Aigua, Gas i Electricitat, i a les de Transport Urbans, Automòbils i Transports, i amb dades exactes, posa de relleu allò que cobrava abans del 19 de juliol del 1938 l'Ajuntament a Mercats, Patents d'automòbils, drets d'entrada d'ous, patates, fruites, verdures, peix, carns fresques, etcètera, que pujava a total pesetes 87.616.913, contra 29.451.945 pesetes que es recaptaven actualment, i es deixa per tant de percebre en relació, 58.064.968 pesetes que és l'ingrés que es troba a manca, i a més tenint en compte que el jornal dels funcionaris abans pujava 35.000.000 de pesetes a l'any i que ara pugen 54.132.000 de pesetes.

Afirmà que és una aspiració de l'Esquerra, el pagament del cupó municipal a l'interès del 3 per 100, ja que gairebé la totalitat representa el petit estalvi.

Glossà la capacitat tributària de la ciutat, de la qual no dubta que una vegada acabada la guerra permetrà la consolidació del Pressupost, que si bé ara és de 40 milions de déficit, amb el perfeccionament de la màquina burocràtica s'aquirirà el rendiment que cal perquè la ciutat de Barcelona, gran i bella, estesa de riu a riu, vingui a ésser una ciutat que sigui l'admiració de tots i d'estranys.

Acabà l'acte uns comentaris de l'alcade, elogiosos per a l'orador i per al company Bernades, la tasca del qual ha estat tan encertada per als interessos de la ciutat.

La concurrència que emplenava l'estatge premià amb llargs aplaudiments les disculpacions d'Hilari Salvador i A. Oliva i Oliva.

VALENCIA DESAPAREIXEN ELS ANAGRAMES SINDICALS DE LES CARTELLERES DELS ESPECTACLES

València, 17. — El governador ha disposat que dels cartells anunciadors d'espectacles públics desapareixin els anagrames de la sindical que constitueix l'agrupació d'espectacles, per entendre que això, en tot cas, pot perjudicar els interessos dels grups obrers al públic i a distincions que en altre cas no té perquè fer-les.

L'ENCLUSA ES CANVIA EN MARTELL

MOTIUS
perque reu les vostres compres als nostres Magatzems

Novetat Qualitat Quantitat Preus

Novetats sempre les més recents. Qualitat en tots els articles que venem. Quantitat per a poder triar.

Preu indiscutiblement més baix que en altre lloc.

CONFERENCIA DE PASCUAL LEONE

Continuant el cicle de conferències organitzat per l'Ateneu Professional de Periodistes de Barcelona, el dijous vinent, a les set del matí, dissertarà a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6, pral), sota el títol: «El periodisme reflex de l'estil gòtic», l'il·lustre jurista i diputat a Cortes de la República, senyor Alvaro Pasqual Leone.

A l'acte són convidades totes les organitzacions literàries, polítiques i sindicals.

COMPREU L'ARTISTIC CALENDARI 1938, AL PREU D'1'50, QUE OFEREIX MAGATZEMS ALEMANYS, E. G.

València, 17. — El governador ha disposat que dels cartells anunciadors d'espectacles públics desapareixin els anagrames de la sindical que constitueix l'agrupació d'espectacles, per entendre que això, en tot cas, pot perjudicar els interessos dels grups obrers al públic i a distincions que en altre cas no té perquè fer-les.

LA CRISI FRANCESA

Renuncià Bonnet i rebé l'encàrrec Léon Blum

LA JORNADA D'AHIR

París, 15. — Bonnet ha decidit de formar Govern.

París, 16. — A les 13'30 Bonnet se'n va a l'Elisi per a posar a conèixer el President de la República que renunciava a formar Govern.

París, 16. — Georges Bonnet ha fet declaracions a la Premsa. El grup socialista — digué Bonnet — en refusa no solament la participació que li oferia, sinó admetre l'existència del partit radical malenyan a formar. Tinc consciència d'haver complert amb el meu deure vers el país. Després de les hores dramàtiques que havia viscut amb el meu amic Chautemps, quan el 29 de juny vaig arribar de Washington a París, tinc l'orgull de comprovar que la situació tècnica de les nostres finances ha millorat. El pressupost ordinari es troba equilibrat. El ha a les caixes del tresor 7.000 milions aproximadament. Rembossarem l'emprèstit de 6.000 milions amb Londres a hores d'ara, a pesar d'aquest rembossament, a pesar del déficit important de la nostra balança comercial, les reserves or disponibles per a les necessitats de la defensa nacional i la defensa del franc són més importants que no ho eren fa sis mesos. Però l'esforç tècnic no és prou. En circumstàncies tan greus cal que totes les energies vives es juntin per a la salut del país.

ACONSELLA QUE SIGUI BLUM

París, 16. — Georges Bonnet arribà a les 15'10 al ministeri d'Hisenda i declarà que havia indicat al Cap de l'Estat que la lògica de la situació volia que cridés Léon Blum per a constituir Govern.

BLUM A LA PRESIDENCIA DE LA CAMBRA

París, 16. — Léon Blum, acompanyat de Blumet, cap del Gabinet, arribà a la presidència de la Cambra a les 16'35 i fou introduït seguidament a presència d'Herriot. Abans Léon Blum, en sortir de l'Elisi s'havia adreçat al ministeri de l'Interior, on conferencià amb Max Dormoy, Vincent Aurio i Paul Faure.

SARRAUT A L'ELISI

París, 16. — Blum sortí del ministeri de l'Interior i declarà que anava a la Cambra i que es traslladaria de seguida a casa seva. Cridat pel president, Sarraut arribà a l'Elisi a les disset hores.

CHAUTEMPS VISITA LEBRUN

París, 16. — Chautemps s'ha entrevistat amb Lebrun a les 17'25.

BLUM ENCARREGAT DE FORMAR GOVERN

París, 16. — A les 6'43 Blum ha estat encarregat de formar Govern.

París, 16. — Léon Blum tornà a l'Elisi a les 18'25. En sortir-ne, deu minuts després, declarà que el president de la República li havia pregat que formés nou Govern. Léon Blum afegí:

— Intentaré complir l'encàrrec.

BLUM CONSULTA EL GRUP SOCIALISTA

París, 16. — Léon Blum ha declarat:

— Valg de seguida a la Cambra a consultar el grup socialista. No veuré el president de la Cambra, amb el qual ja m'he entrevistat, però visitaré el president del Senat.

Léon Blum començarà les seves consultes aquest vespre, a l'Hotel Matignon.

UN GOVERN AMB COMUNISTES I CENTRE?

París, 16. — La impressió general que hem pogut recollir aquesta nit és que Léon Blum intentarà de formar un Govern de Front Popular ampli, és a dir, amb la col·laboració dels comunistes i de certs elements de centre, particularment Paul Reynaud, si bé aquesta col·laboració tant podrà ésser política com tècnica.

Aquesta nit Léon Blum ha rebut Marcel Cachin i Maurice Thorez, ambaixador del Partit Comunista, amb els quals ha tingut una llarga entrevista en relació amb la situació política.

Fins demà al matí no seran repelles les gestions per a la formació del nou Govern.

ELS COMUNISTES DISPOSATS A ESSER MINISTRES

París, 16 (11'45 nit). — Els comunistes Thorez i Duclos han fet saber a Léon Blum que el Partit Comunista està disposat a participar en el Gabinet que actualment està formant.

VISITES AL CONSELLER SENYOR TERRADELLES

El conseller de Finances, senyor Terradelles, va rebre hui diversos visitants, entre les quals figuren el subsecretari de Finances del Govern de la República, senyor Mèndez Aspe; l'ex-conseller de Governació, senyor Arriaga; el president de l'Audiència, senyor Andreu, i el conseller d'Espanya a Tolouse, senyor Lluhi i Vallsela.

«Havent estat resolta la qüestió fonamental la qüestió del poder, la classe obrera, aliada a la classe camperola, començà una nova vida, va passar a la construcció del «luminós edifici de la societat socialista».

«VINT ANYS DE REVOLUCIO SOCIALISTA»

per V. M. MOLOTOV, President del Consell de Comissaris del Poble de la U. R. S. S.

Demaneu-lo als quioscos • Preu: 50 cèntims

Per a comandes, a P. A. C. O. D. — Publicacions Antifascistes. — Cooperativa Obrera de Distribució.

Rambla del Mig, 17 - Tel. 19937 - Barcelona

LA SITUACIO MILITAR

Ha estat un crític ben conegut per les seves simpaties franquistes, el professional de les armes que es guanya la guerra espanyola des de les columnes del feixisme «Daily Mail», el qual ha dit que encara que nosaltres els republicans podríem defensar-nos dels rebels, podríem defensar-nos d'haver guanyat la guerra. I té raó. Hauríem perdut la guerra, però en imposar la nostra voluntat a l'adversari i en derrotar els seus plans, l'obligàvem a reconèixer la nostra superioritat estratègica.

Esdevingué el 9 de gener. Des del 15 de desembre, estem maniobrant l'enemic. I l'enemic, a desgrat dels nostres plans, a desgrat dels nostres desitjos, a desgrat dels nostres esforços, s'ha deixat maniobrar. Aquest és el fet més enorme i formidable que ens ha de saber, segurament sap, que un general que no imposa les seves concepcions estratègiques al contrari, porta perduda la meitat de la campanya. Els milicians, en la milícia, són rarisims. La guerra és sempre metode i disciplina, ordre i compliment exacte de les consignes. Bé ho aprengueren a costa seva les multituds en armes amb què el poble reomplí el subterfugi regular, des dels primers topades confusos, on l'entusiasme d'un costat i el desconcert de l'altre actuaren com a factors imponderables, seguien les accions en camp obert.

I com que els milicians en la milícia són rarisims, Franco, en ésser sorprès en l'entrada a Terol del nostre inesperat assalt, no pogué ni saber reaccionar a temps.

Què haurà succeït quan apareguin aquests comentaris? La batalla del Baix Aragó pot acabar en una lluita o prolongar-se indefinidament a causa de la tenacitat rebel. Amb el seu clima frigid, amb la seva naturalesa muntanyosa i estèril, amb les seves condicions característiques de nus de comunicacions i porta del litoral levantin, la comarca teroliana i les seves accessòries topogràfiques de Sierra de Albarracín, Sierra Palomera, Montes Universales, etc., ha estat un camp de batalla ideal per a l'Exèrcit de la República.

Ja es poden assenyalar les grans línies del conjunt d'operacions que serà denominat algun dia «la maniobra de Terol». Primerament, hi hagué una acció brusca, ben preparada, dels republicans, que en sis dies sorprenentment, encarnant, isolant, envoltant, assetjant, constituïren un front defensiu contra l'arribada probable de les columnes de socors i entraren a la força a la ciutat. Ja, en aquesta primera fase, es registraren algunes reaccions dels feixistes. Desorientats, desconcertats, cregueren al principi en una finta, en un gran reconeixement ofensiu i solament al cap de setanta-dues hores, almenys, s'adonaren de la gravetat de la manca. Era tard ja. Les seves ambaixades per a socórrer els assetjats no tinguéren èxit, el problema es simplifica.

Dintre de Terol, que era nostre, quedaven uns milers de soldats i de paisans que, per mitjà de la justa represàlia, conseqüència de disset mesos de crims, no volien rendir-se. Els seus caps, Rey i Barba, robien avisos d'Aragó per mitjà de la ràdio. Arauda els ordenava que resistissin. I resistiren, sense pietat per als vells, dones i nens que s'havien endut als seus refugis i que morien a dotzenes de fam i de set.

Segona fase. Franco es resol a adoptar grans mesures. Aquesta resolució li costa un gran disgust, perquè significa l'ajornament, «sine dies», dels seus plans d'ofensiva irresistible i a fons. Lògicament pensant, hagué de procedir com a Belchitz, és a dir, atacar el cop, mostrar-se ben perdidor, reforçar la seva línia i continuar presentant la seva enquesta al·lucinant. Que les restes de la guarnició de Terol es rendien als assetjadors? Molt lamentable, és clar. Però a la fi, aquesta pèrdua estaria compensada amb l'estalvi de vides i de material que representava l'abstenció i la immobilitat i la vigilància.

Un cabdill que tingui cura dels seus elements de xoc, comitador de la sang pròpia, capaç d'arrossegar des de l'Andorra, per dramàtics que sigui al concepte general de la campanya, encara hauria trencat el combat de Terol el 22 o el 23 de desembre. Però Franco, obligat a batre's per a la galeria exòtica, mobilitzà quasi tota la seva aviació, grans masses d'artilleria, regiments sencers de carros d'assalt i, d'una manera especial, les unitats que formen el ferro de la seva llança. Moros, tataris, requetés, guàrdies civils, emparats pels focs italians, es llançaren sobre les nostres línies exteriors de Terol, amb l'impetuositat acostumat en la recent empresa del Nord. I aconseguien, al començament, algunes avantatges tàctics apreciables. Els dies 29, 30 i 31 arribaren fins a Conced i San Blas i posaven damunt La Muela de Teruel alguns canons, els quals batien la ciutat i la carretera de Villacastell, però a la bruta i desordenada resposta dels nostres avions, que es llançaven damunt el terreny i el defensava pà i pà, la nostra aviació es superà a el mateix. El dia 7 de gener només veié clarament que Yague, Cabanellas, Aranda i Varela, malgrat llurs bravates divulgades per la Premsa i la ràdio, no podien passar.

I com que no podien passar, Rey d'Harcourt i Barba, descoratjats, es rendiren.

Francó ha de cercar una revenja. No té més remei que intentar-ho. La galeria exòtica que ens hem referit s'adonà que ha estat enganxada i en lloc d'aplaudir-ho comença a xiular-lo. El «Frankfurter Zeitung» i alguns diaris italians han publicat crítiques duríssimes. I aquestes crítiques volen dir que l'ajut estranger només s'obté mereixent-lo. El merxer Francó ja van creient que no a Roma, a Berlín i també, a això és molt significatiu, a la City de Londres.

Francó, per tant, necessita una revenja. Una revenja sorollosa i espectacular i al mateix temps, de resultats pràctics. La cercarà a Aragó i a Madrid? A la Manxa? A Andalusia? Quan escrivim aquestes línies la premsa feixista de França i d'Anglaterra al·ludeix, no gaire dissimuladament, a ofensives faccioses sobre Jaén i Linares, sobre Almería per la carretera de taurins que bordeja el litoral andalús des de Màlaga fins als confins murcians. La província de Jaén està resolent una enorme collita d'olives, que val molts milions de pesetes. A més, les mines de Linares serien un botí de guerra de gran valor. I tot això, a part del que significaria el triomf moral. En quant a la possessió d'Almería tindrà menys importància, però no delatària, naturalment, d'impressionant enllaç de les fronteres i de les altes jurisdiccions.

Que tot això no decidiria la guerra? És veritat. I Franco ho sap molt bé. Però per poc llist que sigui, una veritat tan elemental no pot escapar-se-li. Franco és presoner de la seva obra desastrosa. I no aconseguirà de trencar les cadenes que el lliguen. Forçadament en va per a l'últim seny. Les corcs, les demans, gairebé la exigència que es veï a punt d'esser derrotat, després del fracàs de la rebel·lió a Madrid, Bilbao, Màlaga, Gijón, Barcelona, València, Alacant i Cartagena. Recentment, segons ja hem dit en aquests comentaris, tornà a demanar-les en un deshonrat telegrama a Mussolini.

La guerra va a canviar. Va a canviar perquè hem deixat d'ésser enclosa per a tornar-nos martell. Va a canviar perquè, amb tenacitat increïble, sense donar al repòs una hora de treva. No hi ha treva possible quan els morts esperen ésser venjats i la pàtria, anglososa i coberta de runes, clama per la seva independència i sospira per la seva llibertat.

(Del «Butlletí Deconals» de la Secció d'Informació de l'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, corresponent al dia 19 del mes que som).

Fors damunt les tombes dels màrtirs de Sarrià

Al Cementiri de Sarrià, on reposen les despulles dels qui donaren llur vida en defensa de les llibertats del poble el mes de gener del 1934, va tenir lloc, ahir, l'acte de col·locació damunt la tomba d'aquells herois una formosa corona de flors naturals.

Assistiren a aquesta cerimònia, que organitzà cada any el Comitè d'Enllaç del Partit Federal de Catalunya, nombrosos aliats, entre els quals hi havia diverses senyores i senyorettes.

També hi havia una representació dels republicans federals de Santandreu, que accidentalment es trobava a Barcelona.

Parlaren diversos oradors. El president d'El Pacte, Josep Pàmies, pronuncià uns paraules adreçades a explicar la gesta d'aquells herois i manifestà el desig que l'any vinent es pogués tornar a reunir en aquell Cementiri els republicans acompanyats del triomf de la República.

LES REQUISITES DE VEHICLES I LA PATENT NACIONAL DE CIRCULACIO

La Direcció General del Transport del Govern de Catalunya, ha publicat dues notes en una de les quals s'adverteix que l'examen de la documentació dels vehicles o bé la comunicació de requisita, ha d'esser feta només pels agents i funcionaris responsables, els quals van proveïts de la documentació oficial del Departament d'Economia, amb els segells oficials de l'esmentada Direcció General, documentació que s'ha d'esser impreso, emplenada i signada al moment de fer-se el servei.

Altres notes es refereixen al procediment de la Patente Nacional de Circulació del primer trimestre d'aquest any, patent que ha d'esser requerida per tot el mes de gener (termini voluntari), sense la qual es requiriran els vehicles que no es presentin, i no hi haurà dret a reclamació.

H. Blanco Bañeres, S. A.
CALL, 21, te. 19115 - P. PI I MARGALL, 67, tel. 73129

TROSSOS
FINS AL 30 D'AQUEST MES CONTINUARÀ la nostra tradicional venda de
TROSSOS
TAPISSERIES, VELLUTS, DOMASSOS i altres ARTICLES de les diverses seccions que continuaran fins a fi de mes.
EXCLUSIVAMENT AL
Passeig Pi i Margall, 67

ECOMANEM
COMPRIN LES ROBES, CONFECIONS Y CALÇATS EN ELS MAGATZEMS EL BARATO
ES LA CASA D'ELS PREUS ECONOMICS

UNA VISITA DETALLADA A TOTES LES NOSTRES SECCIONS US DONARÀ IDEA DE LA VERITAT DEL NOSTRE ANUNCI

EL "BARCELONA", GUANYADOR DE LA PRIMERA CATEGORIA A

RESULTATS D'AHIR

Barcelona - Granollers	1-0
Badalona - Europa	1-0
Júpiter - Sabadell	1-0
Girona - Espanyol	1-0

CLASSIFICACIO

Barcelona	21 punts
Júpiter	18
Badalona	18
Europa	17
Girona	14
Espanyol	12
Granollers	8
Sabadell	8

EL "SANTS", DE LA PRIMERA CATEGORIA B

RESULTATS D'AHIR

Horta - Sintes	2-0
Orlíca - Avenc	0-2 (no acabat)
Mrsena - Terrassa	7-1
Martimenc-Vic	13-1

EL TORNEIG A L'AMERICANA DE BASQUETBOL

ELS RESULTATS D'AHIR

Primers grups

Espanyol, 42; Patrie, 33
Cadici, 36; Sabadell, 28
Renaixement, 16; Montgat, 34
Cornellà, 17; Lluça, 14

Segon grup

Junior, 38; Badalona, 13
Mediterrani, 25; Badalona, 20
Sabadell B, 20; Lluça, 33

Amistosos

Junior 26; Barcelona, 12 (juvenils)
Espanyol, 32; Patrie, 12 (juvenils)
Santis, 24; Laletta, 22 (femenins)

"Vull sotmetre al Parlament el Codi de la pau política", declara Chautemps

Alemanya tem que el Japó es desgasti excessivament a Xina

París, 17. — Camille Chautemps ha declarat: «Entenent triomfar en la nova tasca, és la seva temptativa, el meu amic Leon Blum ha llançat la idea d'una ampliació del Front Popular en un pla nacional. No ha pogut assegurar de la meua opinió, retentiu al concepte que havia inspirat la idea de constituir a agrupar el mínim de bones voluntats franceses al voltant de principis essencials, aprovats pel dret universal, aprovats pel consensu-me a aquesta tasca. Els alguns dies havia redactat el codi de la pau social. Intentaré el codi de la pau política, el codi de la pau política. Contingent amb aquesta pau política, intentaré prolongar la crisi suficientment perquè la pau política pugui ser efectiva. Però com que sóc jo mateix que ocupo l'interès amb els meus col·legues, alguns dels quals tenen posicions de qüestió en el meu Govern, hi ha una urgència en aquest treball de redactar el codi de la pau política. Recordo que en una campanya de viatges per França, cal construir el codi de la pau política, les tempestades possibles.»

Chautemps ha acabat dient que anirà a entrevistar-se amb Jeanne d'Alb, Herriot, Daladier i Blum, que anirà a la Cambra a reunir-se amb la minoria radical i que prosseguirà les seues consultes a l'Hotel Matignon.

REUNIO DELS RADICALS-SOCIALISTES

París, 17. — El grup radical-socialista de la Cambra ha celebrat aquest matí una breu reunió, la qual ha estat presidida simplement en un canvi d'impressions i informacions.

Després s'ha celebrat l'assemblea de parlamentaris i del Centre d'acció del partit radical-socialista.

Daladier ha informat els seus col·legues de la decisió del senyor Blum de renunciar a la formació del nou Govern, i ha anunciat que el senyor Chautemps prendrà part en la nova reunió que es celebrarà a les quatre d'aquesta tarda.

EL PROGRAMA POLITIC I SOCIAL DE CHAUTEMPS

París, 17. — En la reunió que celebrava aquesta tarda el partit radical-socialista, el senyor Chautemps ha informat ampliament els seus col·legues dels seus projectes de programa que determinen la política de desenvolupar per a la solució de la crisi, en cas de triomfar, per a establir la pau social i política a l'interior del país.

CHAUTEMPS OPTIMISTA

París, 17. — En una declaració que ha fet als periodistes, el senyor Chautemps ha declarat que es sentia francament optimista, i que té la convenció que trobarà el suport necessari per a formar el nou Govern. I ha acabat dient que triomfarà en la seva empresa. La situació del país ho exigeix.

GERISONS DE CHAUTEMPS

París, 17. — Abans de les dues de la tarda, el senyor Chautemps, ha conferenciat amb el president del Senat, senyor Jeanneney.

A dos quarts de tres s'ha traslladat al domicili particular del senyor Blum, on s'hi trobava també el senyor Dormoy.

L'Estat soviètic es defensa dels seus enemics

DECISIONS DEL SOVIET SUPREM

Moscou, 17. — Ahir fou votada l'escena a l'Article 49 de la Constitució en el Soviet Suprem. En aquesta escena, definint els poders del President del Soviet Suprem, figura un paràgraf que diu: «El President del Soviet Suprem té el dret de defensar la patria o assegurar l'ordre públic i la seguretat de l'Estat. En un altre paràgraf es diu que el President en els intervals de les sessions del Soviet Suprem té el dret de defensar l'Estat de guerra en cas d'agressió militar contra la URSS o si la URSS executar els compromisos que es despreuen dels acords internacionals per a la defensa mútua contra una agressió.»

El període «Pravda», comentant aquesta escena, diu: «Això significa clarament: tot el país ho aprova; la força, veient de l'Estat socialista, causa sobre els menyspreus dels enemics que ens ataquen per després, així com dels que ens ataquen per l'espant.»

UN DESTACAMENT ALPITALI "ES PERD" EN TERRES DE FRANÇA

Grenoble, 17. — Un destacament italià ha arribat a Saint Maurice a Savoia. Els oficials ha declarat que s'han perdut. Han quedat detinguts provisionalment.

LA CRISI FRANCESA I LA PREMSA INTERNACIONAL

La Premsa Internacional segueix, naturalment, amb gran interès la crisi plantejada a França.

OPINIONS DE LA PREMSA BRITANICA

El periodista conservador anglès «Evening Standard» ha arribat a dir que la idea de la crisi està en els capitalistes reaccionaris que no volen la pau mundial.

La Premsa britànica, en general, segueix la crisi amb evidents mostres de simpatia a França i expressa la seva fe en una ràpida solució i en la victòria del Front Popular.

El «Daily Telegraph», conservador, critica l'actitud de l'extrema esquerra, i diu que el retorn del Front Popular és indispensable, però que és responsable si no acaba l'agitació industrial. El «Financial News» escriu que per tal que hi hagi possibilitat d'arribar a la constitució d'un Govern més que dues solucions: o una devaluació, o el control dels canvis. El paper no creu en una nova devaluació. El «Financial Times» diu que cap Govern no podrà viure sense l'ajut dels socialistes. Els socialistes estan disposats a no insistir en el control dels canvis, amb el fi de no desfer el que s'ha construït.

El liberal «Morning Chronicle» assenyala que, davant d'una amenaça exterior, totes les divisions desapareixen a França. La cooperació activa del Govern francès és necessària per al gran esforç europeu contra la pau que s'ha de fer a Ginebra. El Govern que es formi serà un Govern d'esquerra, perquè els partits del Front Popular representen la majoria i

deixa ara. Es reivindica obertament la direcció del continent asiàtic. Xina declara que aquesta pretensió és inacceptable. En aquesta tràgica divergència que separa els dos pobles no pot estendre's cap pont. Novament l'espera ha de parlar. La decisió del Japó significa una ofensiva contra Canton. La pèrdua d'aquesta ciutat farà els xinesos més conciliadors o resistiran amb la valentia de la desesperació, comptant amb el seu únic aliat: la immensitat del seu imperi.

—Aquesta resposta conté la sort militar i política d'aquesta guerra, la característica de la qual és que la seva continuació és desfavorable a ambdues parts. El Japó es veurà obligat a sacrificar nous medis per a realitzar una finalitat que no se sap si val la pena. No és la derrota el que ha de temer el Japó, és el desgast de forces.

LA TOQUIO DESITGEN VIVAMENT QUE TXANG KAI XEC VULGUI ENTAULAR NEGOCIACIONS DE PAU

Toquio, 17. — El portaveu del Ministeri d'Affers estrangers ha declarat que la declaració del Govern significa la ruptura virtual de relacions diplomàtiques del Japó amb el regim de Txang Kai Xec. Significa igualment la ruptura de negociacions de pau, si bé es podrien reprendre si el mariscal donés proves de sinceritat envers el Japó. El portaveu afegeix que el mariscal Txang Kai Xec, sense refusar categòricament les proposicions que li foren fetes, dona a entendre que les condicions de pau, de les quals es coneixen si no els detalls almenys les grans línies, eren inacceptables per a Xina. Confirma que els ambaixadors del Reich a Toquio i a Hankow havien sorgit de mediadors en les converses. Declara que el Japó es troba en situació particular, obligant-lo a revisar les seves idees jurídiques internacionals: Continua reconeixent, en efecte, la República xinesa, mentre ha trencat virtualment les relacions amb el Govern de Nankin i no ha reconegut el Govern de Pequín. Mentrestant els assumptes hauran de tractar-se amb les autoritats locals.

Assaig de desembarcament japonès al sud de la Xina

Londres, 17. — L'Agència Reuter comunica que, segons notícies procedents de Hong-Kong, uns 600 mariners japonesos, protegits per la barrera dels vaixells de guerra i els avions, desembarcaren al sud de la costa de Kuangtung (nord de Macau). Aquestes notícies són d'origen xinès i de font segura. Foren trenats precipitadament reforços xinesos, els quals entaularen violenta batalla. Es considera que el desembarcament és una operació d'assaig amb vista a una invasió eventual del sud de Xina.

Les forces xineses han atacat en direcció a Wuhu i els avions xinesos bombardejaren les tropes japoneses. La batalla continua al sud del ferrocarril Tientsin-Pukin. La pèrdua de Tientsin ha estat admesa pels xinesos, els quals, no obstant, declaren que llurs forces es dirigeixen al Nord, cap a Ienxow.

Londres, 17. — Comuniquen de Hankow a l'Agència Reuter que s'han pres totes les disposicions per a tançar la l'ambaixada de Toquio un cop hagi sortit Kawagoe del territori xinès.

La recent declaració japonesa és la demostració —diuen els xinesos— que el Japó no vol declarar la guerra a Xina i denunciar el tractat de les Nou Potències per temor a França, a Anglaterra i als Estats Units. S'afegix que Xina està disposada a discutir tota oferta raonable de pau.

EL JAPÓ INTENSIFICA LA PRODUCCIO DE MATERIAL DE GUERRA

Toquio, 17. — L'Agència Domei diu que els ministres de Guerra i Marina han invocat la llei de mobilització industrial per tal de controlar part de les fàbriques de municions.

Aquesta mesura —ha declarat el portaveu dels dos ministeris—, és per a assegurar la producció de municions, que no és prou per a cobrir les necessitats militars.

S'invoca la llei de mobilització industrial malgrat de la conquesta de poblacions com Pequín, Tsingtao, Tsinan, Hangchev, etc., cosa que demostra la determinació del Govern.

El portaveu ha expressat l'esperança que la nacionalització de les indústries de guerra podria ésser un fet mitjançant la col·laboració entre el Govern i el Poble.

Són destituïts els comissaris polítics que actuen al Nord

L'ESTAT INTERVE LES EMPRESSES D'ESPECTACLES PUBLICS DE MADRID

La «Gaceta» publica, entre altres, les disposicions següents: DEFENSA. — Deixa sense efecte, qualsevol que sigui l'origen i categoria, tots els nomenaments dels comissaris polítics de l'Exèrcit de Terra que actuaren al Nord d'Espanya.

FINANCES I ECONOMIA. — A partir fins al dia 15 de febrer vinent, al·lo despat en matèria de restriccions a l'ús dels comptes corrents i dipòsits.

S'intervé provisionalment per l'Estat, totes les empreses d'espectacles públics de Madrid, i es disposa que el nomenat un delegat interventor general.

EL SR. CASANOVES VISITA EL MINISTRE D'ESTAT

El ministre d'Estat ha rebut a aquest matí diverses visites, entre elles la del President del Parlament de Catalunya, senyor Casanoves.

SACERDOT DETINUT A MUNICH

Munich, 17. — El sacerdot Rupert Mayer, ha estat detingut de nou. La seva detenció ha estat anunciada a totes les esglésies de Baviera, on s'han fet rogatives al seu favor. Mayer és gran mitjà de la guerra europea. L'any 1915 se li va amputar una cama d'un tret.

Des del 1933 protesta en diverses ocasions contra les violacions del concordat per part del Reich.

ELS PROTESTANTS ALEMANYES CONTRA EL NAZISME

Berlin, 17. — Ahir al matí fou llegida en totes les esglésies protestants una proclama invitant els pares a no enviar llurs fills a les escoles laiques nacionalsocialistes. El document declara que els pares tornen el deure d'exigir que llurs fills siguin educats en escoles confessionals.

FRONTO NOVIETATS

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

ACOMPANYATS PER LES SIRENES D'ALARMA...

Els diputats laboristes anglesos es traslladen a València

Ahí, diumenge, a un quart de deu del matí els parlamentaris anglesos que han vingut a Espanya invitats pel Govern de la República, sortiren de Barcelona per tal de visitar les poblacions de la regió de Lleida i els fronts de combat.

En aquells moments sonaven els senyals d'alarma anunciadors d'una nova incursió de l'aviació estrangera, i pogueren amb aquest motiu els diputats laboristes comprovar directament la serenitat i entença amb què la població civil de Barcelona suporta aquestes criminals agressions.

Acompanyava els nostres visitants el periodista Mr. Lawrence, corresponent del postdell londinenc «The Times», gran amic d'Espanya i perfecte coneixedor de la nostra lluita, de la qual ha fet interessants i justes informacions als diversos periòdics estrangers on col·labora.

Al seu pas per Tarragona els visitants es vieren sorpresos novament pel senyal d'alarma, que fou aviat aixecat davant la presència dels nostres caces, que allunyaren ràpidament el perill.

A Benicarló es féu calor per tal de dinar al Refugi del Patronat Nacional del Turisme, del qual els diputats laboristes feren grans elogis per la seva perfecta organització i encertat funcionament.

En una de les poblacions de transit es detingueren per tal de visitar els llocs de repòs de la Brigada Internacional, on conversaren amb alguns dels soldats allí hospitalitzats. Preguntats diversos d'ells per les raons que els impulsaren a venir en ajut de l'Espanya republicana, contestaren que no havien fet per què estimaven que defensar la democràcia espanyola defensava la democràcia universal.

A València, on els excursionistes arribaren a les vuit de la nit, foren rebuts pel delegat de la Presidència aquell ciutadà, comandant Espin, el qual els atengué cortesment.

El tinent coronel de l'Armada, Mr. Fletcher, féu calorosos elogis de la forma com el Govern espanyol té cura d'atendre la formidoble tasca que realitza de detalls tan interessants com la conservació de carreteres, modificació de viatges perillosos en aquestes, etc. Referint-se a aquest respecte, afegí que durant la «Guerra» no havien fet per què ténien absolutament descurats aquests serveis. Féu també grans elogis del cultiu agrícola de tota la zona travessada durant el seu viatge.

Després de sopar i acompanyats pel tinent coronel Rodríguez Gallego, inspector de Refugis d'aquella capital, en visitaren alguns i s'informaren sobre la tècnica, capacitat, nombre i temps invertit en la seva construcció.

Finalment estigueren en una popular sala d'espectacles, on pogueren comprovar l'elevada moral del poble republicà que sap compaginar el gaudi de les distraccions més senzilles amb la pràctica dels deures més imperiosos.

ELS PARLAMENTARIS BRITANICS SURTEN CAP A TEROL

València, 17. — Anit passada arribaren a València els parlamentaris britànics, acompanyats del capità Castiella. Poc després de la seva arribada es retiraren a descansar a la delegació de la Presidència del Consell.

A primera hora del matí sortiren cap a Terol, amb l'objecte de visitar el front de Lleivalt i la capital suïra conquistada per l'Exèrcit de la República. Tornaran a València a última hora de la tarda.

Demà se celebrará una recepció a honor seu al Col·legi d'Advocats, a la qual han estat invitats les autoritats i a la qual assistirà a més a més la magistratura.

A primera hora de la tarda marxaran a Madrid per tal de visitar els diversos sectors del front del Centre.

L'aviació facciosa fracassa en l'intent de bombardejar Reus i Tarragona

Tarragona, 17. — Comunicat de la Comandancia Militar facilitat ahir:

«Una nova incursió de les ales negres es registrà en el matí d'avui. A les 8'17 hores es donà el senyal d'alarma davant l'aparició, per la part de Salou, de tres avions de bombardeig facciosos que es dirigien a Reus, en la qual població no pogueren entrar per impedir-ho l'acció de les defenses antiaèries. Seguidament prengueren rumb envers aquesta ciutat, on tampoc no pogueren efectuar el seu criminal propòsit, gràcies al foc eficaç dels nostres canons metralladors. Davant el seu fracàs i la persecució de què eren objecte per dos caces lleials, s'internaren en el mar, on descargaren les bombes, si bé sense poder deturar el combat que inicià oportunament i amb brillantes l'aviació republicana, que continuà perseguint-los en la seva veloc i corvada fuga, cap a Palma.»

Stoia dinovi i entrevista amb Hitler

Berlin, 17. — El canceller Hitler ha rebut aquest matí, al Palau de la Cancelleria, el President del Consell i ministre d'Affers estrangers de Iugoslàvia, senyor Stoia dinovi.

Aquest ha arribat al palau a dos quarts de dotze. Una companyia del regiment de la Guàrdia, de Berlin, li ha retut honors, mentre una compacta multitud l'acclamava.

Pocs minuts més tard ha arribat a la Cancelleria el general Goering. Stoia dinovi ha convalidat el seguiment amb Hitler per espai de més d'una hora. Han assistit a la conferència el ministre d'Affers estrangers del Reich, Von Neurath; l'ambaixador de Iugoslàvia a Berlin, senyor Cincur Markovitch; i el ministre d'Alemanya a Belgrad.

Després de la conferència, Stoia dinovi ha presentat a Hitler els seus col·laboradors. Seguidament el cap dels Serveis de Premsa del Govern alemany, doctor Dietrich, ha presentat al canceller els periodistes iugoslavs que han acompanyat Stoia dinovi en el seu viatge.

A tots els Ajuntaments de Catalunya

La Comissió d'Ajuts Queviures de Madrid, a la qual l'infatigable alcalde de Barcelona, ciutadà Hilari Salvadó presta la seva més entusiasta col·laboració per fer més sòlid i eficaç l'ajut a l'heroic i martir poble de Madrid, es dirigeix a tots els ajuntaments de Catalunya per tal que cooperin a la recollida de quèviures de qualsevulla classe, en gran o petita quantitat, ho vinguin de qualsevulla ofícina, ronda de la Universitat, 35, pral, telèfon 21.391, o bé al passeig de la Bonanova, 49, telèf. 75240, per a passar a recollir-los amb els nostres camions legalment autoritzats per a tal fi, i llurar els esmentats estimables donatius amb la major rapidesa a l'Ajuntament de la soferia i immortal capital d'Espanya.

INTERCANVI COMERCIAL ENTRE ALEMANYA I LA U. R. S. S.

Koenigsberg, 17. — En un número especial de la revista «Oest Europa Markts» l'ex-comandant Txukov, cap de la Comissió d'estudis econòmics russos, expressa l'esperança que les exportacions amb la URSS augmentaran i dona interessants precisions sobre el comerç germano-soviètic en el 1937. Subratllant la disminució considerable dels intercanvis, l'autor declara que en el futur els intercanvis, entre ambdues potes depen de la qüestió de saber si Alemanya aconseguirà augmentar les seves exportacions a Rússia, i d'aquesta manera assolir un augment corresponent de les importacions d'elles pròximes negociacions comercials entre ambdues potes diu el comandant: «Jugaran un paper decisiu. Aquests intercanvis podran augmentar particularment en allò relatiu a les màquines.»

FRONTO NOVIETATS

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

El Soviet Suprem de la U.R.S.S.

Kalinin, elegit President

Moscou, 17. (Urgent). — Kalinin ha estat elegit, per unanimitat, President del Soviet Suprem de la URSS.

Nord-Amèrica no reconeixerà cap conquesta feta per les armes

Washington, 17. — La qüestió del reconeixement d'Etiopia pel Govern dels Estats Units ha estat objecte d'articles de premsa. El portaveu del Govern ha palesat que no hi havia cap canvi a la política de Washington, i que s'oposava en reconèixer la conquesta d'Itàlia.

Ha afegit que aquesta qüestió no ha estat discutida per ara i que no hi ha a l'ordre del dia cap conversa diplomàtica americana. Cordell Hull manté íntegres els principis de la doctrina Stimson, el qual refusa en reconèixer les conquestes fetes per la força de les armes.

Als cercles autoritzats americans es remarca que aquesta doctrina troba també la seva aplicació al conflicte d'Extrem Orient, on els Estats Units refusen en reconèixer les conquestes japoneses a Xina a l'aspecte econòmic i polític i oposa una «fil de non-recevoir», i tota petició japonesa que es basi a la situació de resultes d'operacions militars o navals.

INTERCANVI COMERCIAL ENTRE ALEMANYA I LA U. R. S. S.

Koenigsberg, 17. — En un número especial de la revista «Oest Europa Markts» l'ex-comandant Txukov, cap de la Comissió d'estudis econòmics russos, expressa l'esperança que les exportacions amb la URSS augmentaran i dona interessants precisions sobre el comerç germano-soviètic en el 1937. Subratllant la disminució considerable dels intercanvis, l'autor declara que en el futur els intercanvis, entre ambdues potes depen de la qüestió de saber si Alemanya aconseguirà augmentar les seves exportacions a Rússia, i d'aquesta manera assolir un augment corresponent de les importacions d'elles pròximes negociacions comercials entre ambdues potes diu el comandant: «Jugaran un paper decisiu. Aquests intercanvis podran augmentar particularment en allò relatiu a les màquines.»

FRONTO NOVIETATS

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

Demà, tarda, a les quatre

FRONTO NOVIETATS

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

Demà, tarda, a les quatre

FRONIO IXIKI-ALAI

© Archivos Estatales, cultura.gob.es